

19/7/04

עיקר מסי' ב' של היהדות
עיקר זה שונה לעומת היהודים בניסוח ד-ה' היסודות
הקובעים שמעולם לא נכתבו.

(3)

תמיסין ינון עלתה וצלה מזרין משיף מלמז הר סיני.
מלמז הר סיני היה ביון שבה בבוקר כלשהו ה' בנות
עודם ערסו ואלתרוה משה ~~למזמזמז~~ מזהב.
זה נתם האמוץ החסום שיצר בהצגה לאל היהדות
והיהודים.

הם גרין על עלתה מלמז הר סיני.
מבחינה המסורה הנקובה החסומה במלמז הר סיני -
ה' בצמח מצב על על שם.
אין תקדים עכן בפתוח לחרור.
העל היחיד עקיים ומתהעק על היספור הזה עלתה להעק
ענה זה העל היהודי.

לכבדיו ענה עלתה מלמז הר סיני, משה רבנו בספר צבחים
פרק ב' שש שחור סיכנו ופרוזה של משה, משה פונה
על ישראל "אלה לא עימים האשונים..." ועלמזה השמים
ועל קצה השמים... הנחיה כצבא השבוע הזה אלו הנשעף
כמנהו "

הצבא השבוע עליו מצבה ?
"השעף על קודש אשוקים מצבה מתקן השלם כלשה שמעל אלה
ויחיי (נשאר בחייו) "

אין עוב משהו שבה על סיפור כזה אשאו רק על 'שטאם'.
אלה זה אומר משה סא ענה לאחר מלמז הר סיני.
הנצרות והאסלאם על מבטישור לאל האמוץ הזה - מלמז הר
סיני.

בפעל האשונה סיפק ה' לאל ההוכחה עקיומו.
מלמז הר סיני ועל עלתה שחוריה לאל עתה חושפת

ה' על יחזק ויספק הוכחות אלא יחזק ויספק הוכחות
בסוף רק באתחיל הימים.

בין עבין לה אלה החיים, אלה היהדות, בחור חופשית

בויכוח בין רבניו עכמיו הולכה מעמק היה סיני.
היהדות מתחילה על בסיס חב של עמקה מעמיק אלו
שהיו במעמק היה סיני. הנצרות התחילה ביוחמיה הפס
כעומה על אלו אלה.
על מה עביו עמקן ?

בספר שנתו וצבריו וסנן כמה צבריו מעביו.
במעמק היה סיני היה עיוני מובקע - קודם השופר השמימי
המיוחד. ה המסורה אומרת שקודם השופר הולך וחזק.
המסורה אומרת שמי שתק בשופר הולך הוא בלצמו.
המסורה אומרת שאלו השופר שסנן על ישראלי במעמק היה
סיני הוא עתיד עמק בסוף באתחיל הימים.
שירוק הפתוחה של השופר - מעמק היה סיני, שירוק
הסיון של השופר - אלהות הימים.
מחקר החיים, האלה עתיד יהודי מאמן, האלה עתיד
אלו הולך בין שופר עמק.
היהדות כה העולם יהפוך עמק.
הרשע העומד על עמק בהכחש ואלו תהיה חוכמה עתיד
אלו טוב ויהודי מאמן.
עמק שבוטל הוציא שמימי ובוטל, עמק עתיד בה,
יהיה אחרי עמק מבוטל עמקו של המשיח.
עביו עתיד על הסכר ופסחתי אלפים וסבאו.

בטאו של המשיח הוא חזקת הפסוקה של המאמץ.
צדיק ענצו על רשע עפני שמימי באל. כה מעמק טוב
עפני בטאו החזקת עמקו אלו כן באלה המשיח ילך
החזקת עמקו טוב "חב".

ה'תקס"ח
בשנת ה'תקס"ח

נ'מן היה זכאנו את צברו אלוהים כחובין בפתאום
אלם בשמים.
" וכל העם רואים את הקדושה " .

א' נכה במתנה דר סיני ?
 כס מ' סיני מנצחין (הי'ע' ע'ליון).
 סטט, סטט ע'ליון 20-60.
 כ- סטט, סטט נ'י' " "

התוצאה כ- 3 מעיון אברים נעים, כלל - התוצאה ב' ימיהם.
כמו כן, צילום קרב רב ביציאות מלבנים = שם מיני 'אקולוס' של
המסורת האחרת אמרתי על סמך המעיון ב' ימיהם קרב רב.

בהערכה אשר נכתב במכתב זה סיני ב-ח משוין.
על זה מוסיפה המסורה ואומרת, יהוביש עליביו היו
עליוטב היו במכתב זה סיני על אבאם אלא בשמותיהם.
המסורה אומרת אלא יהוביש עליביו נשמתו היתה במכתב
זה סיני.

צבריון פרק ב"ב, פסוק י"ב. $\leq$ צ"ל $\leq$ נסמכת המסורת.

טקס מצאב הי סני רמליס אלומא במסגרת היחופית בחתונה.
חתונה כל הצליח. חתונה שבין הי לבין חסר ישטר
אלו קר ישטר.

הרבה מנהלים סאונדס מלךס זה ס'י.
 שוהי מעין חלנה דאמלדיי סלין צוק שחלדיי ממנה.
 ה' סלודס סל יתן סל סלס יסלס סל סל סלס סל
 נסל סל סל.

האל והברקים באמצע היה סיני. גונזאליס אלוהים בחילונות אף היו.
העולם החלונות אלוהים הרב עזר קרוב משפחה מתיו שיה עטו
גונזאליס באופן און נמצאים בעצמם.

טקס מלחמז היה סיני מסת"י.
משה היה אהרן שמש נצטווה עליונה. משה כביסנה לזה
לשמי'.

טח ויק שיה משה עלול אורכא וא"י. המסורה אומרת שכל
נ"ס.

במ"י' כיפוף מעללים על אורכיים ושות'י' ומשה ציון
להתחיל במנהג המקור.
משה פסע אל המעללים הבכורים ואפי"ו אל מעלל המורה.

פרשת קרח וצמח - החכה מעשה קלס.

משה אומר עליון ס"י קלורה.
המסורה אומרת: ואיבן יפץ משה שחלורה תצור אל המורה.
התשובה: משה על סמך על כן ממעלל המורה.
המסורה אומרת שחלורה סא ויק משה הפך להיות החבורה
על ה'.

העל היחיד שיה חסול עמקור המיפץ העקרי לה העל היחיד.

משה יורב משה סיני עליון סח ויק.

הוא יורב על סיני עומרת הבירה.

הערה על עומרת הבירה.

(1) עומרת הבירה צורתן האמיתית הייתה 2 חיבורים סגורים.

האפמ"ר מעובד מייצב אל התקופה הזו.

(2) ארץ העזר שטח 60 ס"מ ארץ 30 ס"מ. לפתח סא ס"מ.

כאמ"ר, העומרת היו במקביל. סטל ק"ע 2 העומרת.

המסורה אומרת, עמשה רבנו היה בבית.

משה היה מושע לבית פיצה.

(3) מסורה מעבירה עמ"ר חוקרי התנ"ך ה"ו על נבואה,

על כל ע"ה היו סא הביביות ואותן סא ציבור היו

במבין על עזר הסני.

כאמ"ר, 2 עומרת סגור וליה.

עומרת הבירה הן עומרת העזר והן החופה בי"ו וכן

ה'. עומרת מקובל עליון וליה. על מ"ר שכל

ומהו אל 2 העקרי מופה ה' עמשה עמשה על 2 העקרי.

העונות היו נפרדות.

מזה שנים יורד מהר סיני על עונות הקצות וטוב קרה
הסיפור היבוק והמזלך ש חטא הקדש.
לכן אלה החטאים הנשכחים והמפורסמים של קץ ישתמש.
מי שחטא בחטא הקדש זה אלפים בוצים, השונים
של החברה.

כשמה ראה בלתי הטל ענקי טא העונות ושלמה אלה.
מה היום טא העונות בדקדק מתוך מטה עשרה אלה.
תן מה בעל כוח אצור היה מסוגל לעשות בלתי.

שבירת העונות היה ב- צו בתמוך עפי המסורת.
אם בעקבות חטא הקדש נעזרה כעיה על כע קץ ישתמש.
ה' היה מוכן להשיב את כע קץ ישתמש בעקבות חטא
הקדש. (שאלה).

מה בתפילה ממוסרת הצדקה להקבית את רוע העבודה.
ה' יום וצדקה התפילה מה ^{כ"ב} עמנו את רוע העבודה - עתה
חברה עדי סיני כפי התפילה.

פסוקים בתפילה ובתורה מעמקים שכללות תפילות מה
מנצח רוע העבודה.

על מוסף התפילה אלא צדיק להתפלל הרבה.
המסורת אומרת שכוחה של תפילה הוא על רק קצב התפילה
ע-ה' אלא על בריבוי. ככל שתדבק ע-ה' תפיל
יותר.

בן עמרם על אבא אין אבא עתה יבנה אבא אבא טוב.
בני עמנו מה מזה אלהיהם.

המסורת אומרת, עדי כביבוס התבונן עמה בנושא תפילה
עדיהם ע-ה' (מה מה בקלות מואב). כי ה' יבנה עמנו
הוא היה לבנה.

אם אולי אם קץ ישתמש היה מתפלל בשם ה' היה
לבנה. ים תפילה נשתנה כעדי קץ ישתמש, עמה אלה
על התפילה על מה.

כבר מאלף, ראונו תעלה באב שנגזר על אבותינו שאל יפסו
ע-א"ל זה תלויין מקודש.

תורבן הבית ה-I ותורבן הבית ה-II ויחשבים הקיר פניה
קרו בתעלה באב.

שמה חטא המרעין נחשב חטא ?

למחי כע מה שהיה במצחיים (אמצחי) עתה תחננה שהם טוב
זה יותר מידי. עפחב מותר לך עישה עמם עכבות לה מועיל.
על ההסכמה הברו הם נעשו.

לדוקים נעבד בעל תעלה באב שאל יפסו ע-א"ל.
יחושב בן-גון נעבד הין 2 מרעין שאל חטא בחטא המרעין
ואל אמרו שגין מה עפחב ואכן הם יפסו ע-א"ל.
הם הין בסגור ה-סל עחיים. המסורה אלוהית סירוסוף
נעבד חבו ענצורי נצח.